

DE ONVOLTOOIDE OBELISK

De Aga Khan kijkt op ons neer,
Terwijl de Nijl hem links laat liggen.
In eenheid zingen er de dieren
En de reiziger zoekt een bed.

Het Westen lokt de zon alweer,
Zodat de farao's hun zin toch krijgen.
Het geluid balt zich samen;
Vogels, muziek en muezzin roepen tot gebed.

Dan plots: de nacht.
Vermoeid recht Aswan de rug
En gaat de avond in.

Deze dag komt nooit terug,
Maar morgen is een nieuw begin
En die zekerheid vormt Egypte's macht.

26 november 1991